

стола, та малко вниманіе ся обръщаше на черковны-ты работы. Ето сега еретици-ти сполучихъ да си распространять ученіе-то и между Българи-ты. Въ Тракіѣ Константинъ Копронимъ бѣше прѣселилъ Павликяны изъ Арменіѣ още въ VII-ый вѣкъ. Тѣ глѣдахъ, че не вярвахъ толкози добрѣ сега Българскы-ты работы, та пустяжи изъ народа свои-ты проповѣдници и го изневѣрили. Освѣнъ тѣхъ, измежду него сѣ бѣхъ напѣхали и други различни сектатори, и си прѣскахъ лъжовны-ты ученія за вѣрж-тѣ. Таквизи были Манихеи-ти, кои-то сѣ бѣхъ вгнѣздили въ Пловдивъ, Западнѣ Македоніѣ, Кивось, Филиппи и Ахая, и работяхъ отъ тамъ, да распространявать по цѣлѣ Българіѣ отъ напрѣдъ още прѣработено-то си ученіе, гонящѣ неприятельскы и най-строга православіе-то измежду Българи-ты, отъ кои-то не бѣхъ останѣли вече язычници; нѣ намѣсто тѣхъ ся появило тѣхно-то общество, още по-страшно за черковж-тѣ, та че най-повече кога-то му станѣлъ прѣдводитель единъ отъ Българскы-ты попове, — попъ Богомилъ; той бѣше прѣобразилъ вече Манихейскѣ-тѣ или Павликянскѣ-тѣ ересь, и ѣ нарѣкълъ на името си Богомилскѣ.

Тоя попъ живѣлъ помежду насъ въ врѣмя-то на царь Петра (927—968 г.). и стои като другъ Лютеръ помежду ны; нѣ Лютеръ още въ X-ый вѣкъ, зашто-то не е было малко влияніе-то и на негово-то ученіе върху прѣобразование-то на западнѣ-тѣ черковж. То слѣдъ смърть-тѣ му останѣло на неговы-ты ученици: Михаила, Тодора, Добря, Стефана, Василия и Петра, — ревностни-ти и достойны-ты му прѣемници, и ся заключаваше въ нравственность-тѣ, простыя и чистыя животъ. Богомили-ти ся не отдѣляхъ отъ Евангеліе-то, макаръ и различно да го тълкувахъ, и съ това най-много спечялвахъ послѣдователи-ты.

За да имъ ся опрѣдѣли по-тѣчно нѣкакъ си ученіе-то на вѣрж-тѣ, нѣсамо е трудно, нѣ треба и дълго да ся говори, а тука не му е мѣсто-то, затова ще ся изложатъ само по-главны-ты точки отъ него:

Тѣ отхвърляхъ сичкы-ты обряды на православно-тѣ черковж, — и Богослуженіе-то, и тайнства-та, и ся основавахъ само на Манихео-Павликянскый дуализмъ, при кой-то ся бѣхъ вмѣкижлы и нѣкаквы си реформаторскы начяла.

Основатель на Павликянство-то е Павелъ Самосатскый, а на Манихейство-то — Персианинъ-тъ Манесъ, кой-то нарѣкълъ себе си Параклитосъ, сирѣчь обѣщанный отъ I. Христа на Апостолы-ты утѣшитель; нѣ Персейскы-ти му вѣлси облѣчени въ калугерскы дрехы, и показващѣ ся като православно, за да примамвать по-